

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Materia In Qva.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DIVORTIIS.

Hominibus indoctis, manifestis criminibus obnoxijis, & infamibus, rapacibus, committere iudicium de causis Matrimonialibus. Quales enim deceat esse iudices, docet verbum Dei.

DE MATERIA IN QVA.

De violatione & separatione desponentum supra suo loco est dictum. Hic verò tantum de maritis & viroribus, qui legitime copulati sunt, atq; cohabitarunt coniugaliter, agitur, quos lex in quibusdam certis casibus, duellit ac distrahit. Vbi igitur non fuit solennis copulatio atq; cohabitatio coniugalis, ibi non sit diuortium propriè loquendo.

DE MATERIA CIR-

ca quam.

Versatur autem diuortium circa causas quosdam, seu causas graues, que separationem illam legitimam facere cogunt.

Sunt autem cause diuortij, in sacris quidem literis expressæ, tres, nempe:

Mors.

Adulterium.

Desertio.

M 5

Do

DE CONIVGi

De morte quidem , Paulus diserte inquit Rom.7. Quae sub viro est mulier, viuente viro alligata est legi. Si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est à lege viri, item, si mortuus fuerit vir eius, liberata est à lege viri, ut non sit adultera, si fuerit cum alio viro. Item 1. Corint. 7. Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius viuit, Quod si dormierit vir eius, liberata est à lege. Cui autem vult, nubat, modo in Domino. Sic mortuo Nabat, David liberè dicit Abihail. 1. Reg. 15.

Videndum autem est, si quis in loco peregrino ac remoto , dicitur extreum diem clausisse, ut certa proferantur testimonia.

De adulterio Christus clare inquit. Qui dimiserit vxorem suam, EXCEPTA fornicationis causa, facit eam mœchari, hoc est, propter adulterium licet facere diuortium. Matth. 5.19. Item Romanorum 7. definitur Adulterium: Mulier viuente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio , hoc est, Adulterium est, quando coniunx coniuge viuente, suum corpus alij communicat , ante legitimam separationem.

Rationes quoq; sunt perspicuae, quia adulterer fit quasi homicida sui corporis. Primum, quia

DIVORTIIS.

nam cum coniuges sint una caro, iuxta dinum vocem, adulter eam unitatem scindit, sequae inde auellit flagitiososcelere, contra Dei iudicationem. Deinde, quia in supplicium capitale incidit, iuxta Dei sanctionem. Nam Deus inquit Leuit 20. Si mæchatus quis fuerit cum uxore alterius, & adulterium perpetrauit, sicut coniuge proximi sui, morte moriantur et mæchus et adultera. Eadem lex reperitur Deu. 22.

Iam si Magistratus pius, recte suo officio fungitur, & sicuti in Deuteronomio dicitur, malum de Israel aufertur, res est planior, quæ si Magistratus ista anathemata terræ patitur riuere, ac vel connuet, vel exigua pena eos quasi leuiter fricat.

Porrò necesse est adulterium coram iudicio, liquidè probari. Sunt et alia circumstantie considerandæ, ut ne ipse maritus prostituerit conjugem, aut alia ratione ei præbuerit occasionem. Adfert et coactus seu oppressio quandam moderationem. Item ea pars, quæ altera accusat, sit immunis ab eo scelere.

De desertione Paulus inquit 1. Corint. 7. Quod si infidelis discedit, discedat, Non enim servituti subiectus est frater, vel soror in tabibus.

ESR

DE CONIVO.

Est autem desertio, quando coniugem maliciose deserit, coniugalia officia subtrahens, atque coniugem in periculis anime & corporis relinquens.

Infidelis porro est non tantum, qui viril ethnicus est, vel à Christiana religione defuit, sed etiam, qui omnis timoris Dei, omnis fiducia dat & coniugi, omnium storgarum erga liberos obliuiscitur, & contra Dei ordinationem, reguli astorgos coruus, suos pullos & matrem deferset, fami atque periculis eos omnes obiciens.

Est autem desertio alioqui duplex. Alia est desertio coniugis spontanea & maliciosa, quam in praesentia describimus, ein mutwillig weglaffen. Alia est desertio quasi coacta, rationabilecatio nomine Reipublicæ in loca remota, vel ad miliciam honestam.

Item quæ fit veriusque coniugis bono consensu, ut sunt negotiaciones, quæ adferunt peregrinationes in longinquas regiones. Item captiuitates. Sed in hac discessione, maritus habet voluntatem & propositum, quam citissime redeundi ad suos, & omnis generis officia præstat, in scribendo, et mittendo sumptibus, quantum potest, & impeditur contra suam voluntatem, quod minus tempestiuè ad suam domum

DIVORTIIS.

um et familiam reuertatur. Eiusmodi autem
accumstantia, in iudicij sententiam mode-
natur. Posset igitur haec honesta causa absen-
tiae, vocari discessio a coniuge, altera verò ma-
liciosa absentia, propriè diceretur desertio.
Nam non omnis discessio, est desertio, desertio
vera ipsa, non est simplex discessio, sed viola-
tio matrimonij. Desertor enim non habet ani-
mum reuertendi & cohabitandi, aut iuuandi
coniugem de bitis officijs, Sed de vocabulis non
disputabimus prolixius.

Aliud quoq; est, quando propter offensio-
nam ex ira ad breue tempus coniunx discedit
a coniuge, & apud honestos homines dedit. A-
liud est desertio. Nam Diabolus coniugij hostis
interdum serit dissidia inter coniuges, & ex
ira, quæ impedit iudicium, aliqua breuis disces-
sis fit. Sed rbi desflagranit astus animi, rede-
nit in gratiam coniuges, & iniurias mutuas
stainuicem condonant, & obliuiscuntur. Ope-
ra enim danda est, ne eiusmodi desertiones ex
infactæ, diu tolerentur a Magistratibus &
Pstoribus, ne Diabolus alia peccata & ma-
la, ex hoc principio texar.

DE VICINIS CASIBVS.

Quidam plures casus, seu causas diuora-
ti retensere solent, qua aliquam affinitatem
sunt